

BIBLICKÉ TEXTY K EKUMENICKEJ CHARTE

„Konat' spoločne“

2Kor 8,1-24

(zástupca Evanjelickej cirkvi a.v.: sestra Oľga Auchenbach)

Bud'te veľkodušní - ¹ Bratia, oznamujeme vám, akú milosť dal Boh macedónskym cirkvám: ² že v mnohých skúškach súženia z ich veľkej radosti a krajnej chudoby vzišlo bohatstvo ich štedrosti. ³ Môžem dosvedčiť, že koľko mohli, ba aj viac ako mohli, sami od seba ⁴ nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali milosť mať účasť na službe svätým. ⁵ Ba nad naše očakávanie samých seba odovzdali najprv Pánovi a potom z Božej vôle aj nám; ⁶ takže sme poprosili Títa, aby tak, ako začal toto dielo lásky, aj ho u vás dokončil.

⁷ A ako vynikáte vo všetkom: vo viere, v slove, v poznaní, vo všetkej horlivosti a v láske, ktorú sme vo vás vzbudili, tak vyniknite aj v tomto diele lásky. ⁸ Nehovorím to ako rozkaz, ale horlivosťou iných skúšam pravosť aj vašej lásky. ⁹ Ved' poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili. ¹⁰ A v tomto dávam radu. Toto je vám na osoh, vám, čo ste už minulého roku začali nielen konat', ale aj chcieť. ¹¹ Teraz to teda aj uskutočnite, aby ako bol duch ochotný chcieť, tak bol ochotný aj vykonať z toho, čo máte. ¹² Lebo ak je ochotná vôľa, cení sa podľa toho, čo kto má, a nie podľa toho, čo nemá. ¹³ Ved' nejde o to, aby sa iným poľahčilo a vám prit'ažilo, ale o isté vyrovnanie. ¹⁴ Teraz váš prebytok im pomôže v nedostatku, aby zasa ich prebytok pomohol v nedostatku vám; a tak sa to vyrovná, ako je napísané: ¹⁵ „Kto mal mnoho, nemal prebytok, a kto málo, nemal nedostatok.“

/2Kor 8,1-15/

Milí bratia a sestry,

V dnešnom texte apoštol Pavol nabáda kresťanov v Korinte k dobročinnosti. Povzbudzuje ich k zbierke, ktorá by mala pomôcť bratom a sestrám v Jeruzaleme. Ako príklad uvádza cirkevný zbor v Macedónii, ktorý bol omnoho chudobnejší ako cirkevný zbor v Korinte, kresťania v ňom boli prenasledovaní a mnoho trpeli, ale napriek tomu sa dokázal zozbierať pre potreby iných.

Celá táto kapitola je jedna výzva k dávaniu, k praktickej pomoci. Je to preto veľmi výstižný text pre tému dnešného večera - Konajme spoločne!

Dávanie ako také, teda delenie sa o to, čo máme, sa stáva stále viac a viac súčasťou našich kresťanských spoločností. Robia sa rôzne zbierky, či už v nedel'u, na bežný chod cirkví, alebo na špeciálne príležitosti. Niekedy dávame pre dobrý pocit, niekedy nás k dávaniu privedie ľútosť nad osudmi iných. Možno je dobré si preto uvedomiť, čo je zmyslom dávania a ako apoštol Pavel definuje princípy kresťanskej dobročinnosti.

Apoštol Pavel píše: „Ved' poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatým schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli Jeho chudobou.“

Obet' Pána Ježiša, dar Jeho milosti, v ktorej nám dáva večný život, nás oslobodzuje k životu v službe iným. Pán Ježiš dokonal dielo a daroval nám slobodu. Toto je začiatkový bod nášho života s Bohom. Prijatie Božej milosti, dar spásy, dar nového života. Tento dar nám umožňuje úplné odovzdanie sa do Božích rúk, naše áno ako odpoveď na Božie áno, ktoré Pán Ježiš vyslovil svojou smrťou na Golgote. Chudoba Pána Ježiša sa stala naším bohatstvom. Božia láska, ktorá mení naše životy, ktorá uzdravuje, ktorá dáva novú šancu každý deň, nám dáva istotu, že každý deň sa môžeme odovzdať Bohu s dôverou, že Jeho láska, Jeho starostlivosť, a Jeho prítomnosť v našich životoch je nemenná a stála.

Naše dávanie, naša dobročinnosť je preto len prejavom vd'ačnosti za to, čo pre nás urobil Pán Boh, nie niečo, čo pochádza z nás, čím si sami môžeme zaslúžiť Božiu lásku, čím sa môžeme chváliť pred ostatnými a ukazovať, akí sme štedrý, akí sme dobrý, akí sme ochotní podeliť sa.

Každý z nás prijal od Pána Boha viac, než sme si možno schopní uvedomiť. Náš život patrí Jemu. Všetko, čo máme, čo vlastníme, ale aj naše schopnosti, náš talent, to všetko je dar od Boha, ktorý spravujeme počas nášho života na zemi, nie je to nič, čo by sme si zaslúžili vlastnými schopnosťami a vlastnou silou.

Myslím, že práve toto uvedomenie by sa malo stať základom pre našu dobročinnosť a naše dávanie. Lebo keď si uvedomíme, že všetko, čo máme, máme z Božej milosti, tak sa zrazu vzdáme pozície vlastníkov a berieme na seba pozíciu správcov toho, čo patrí Bohu.

Apoštol Pavel píše o kresťanoch v Macedónii, že „samých seba oddali predovšetkým Pánovi a z vôle Božej potom aj nám.“

Úplné odovzdanie sa do Božích rúk, deklarovanie Božej zvrchovanosti nad našim životom, nás činí slobodnými pre Božie dielo v tomto svete, ktoré Pán koná.

Veľmi sa mi páči výrok Oswalda Sandersa: „Základnou otázkou nie je, koľko peňazí by sme mali dávať Pánu Bohu, ale koľko peňazí, ktoré patria Pánu Bohu, by sme si mali nechať pre seba.“

Apoštol Pavel hovorí, že „Lebo keď je ochota, vítaná je podľa toho, koľko kto má, a nie podľa toho, čo nemá.“

V Biblii sa niekoľko krát spomína, že nie je podstatná výška, o ktorú sa delíme, ale postoj srdca. V Markovom evanjeliu sa spomína obeť chudobnej vdovy, ktorá dala všetko, čo mala, a aj keď to bola v porovnaní s inými len malá suma, Pán Ježiš o nej povedal, že dala viac, ako ostatní.“

Často počúvam výroky typu: ak raz vyhrám milión v lotérii, tak polku dám na charitu. Alebo, keď mi zvýšia plat, tak konečne budem môcť dávať.

Pravda je taká, že ľudia, ktorí sa nevedia podeliť s málom, sa nebudú chcieť podeliť ani keby mali omnoho viac. Dávanie je o postoji srdca, o tom, že si dokážeme všímať potreby druhých, a dávať z toho, čo sme z milosti prijali od Pána, bez ohľadu na množstvo.

Ak dôverujeme Pánu Bohu, že On sa o nás postará, že On nám dá to, čo potrebujeme, nebudeme sa báť podeliť sa o to, čo máme pre strach z nedostatku.

Takže prvá vec, ktorú si môžeme zapamätať je, že biblická dobročinnosť je postavená na základe Božieho vlastníctva a Božej zvrchovanosti nad všetkým.

Druhá vec, na ktorú apoštol Pavol upozorňuje, je že cieľom dávania je rovnosť medzi ľuďmi, teda nie zneužívanie dobroty v prospech iných.

Hovorí, že

„Lebo keď je ochota, vítaná je podľa toho, koľko kto má, a nie podľa toho, čo nemá. 13 Ved' nejde o to, aby sa iným ul'avilo a vám prit'ažilo, ale aby bola rovnosť. 14 Vaša terajšia hojnosť nech pomôže ich nedostatku, aby ich hojnosť pomohla nedostatku vášmu, a tak nastala rovnosť; 15 ako je napísané: Kto mal mnoho, nemal navyše, a kto málo, nemal nedostatku.“

Toto platí nielen o dávaní peňazí, ale aj dávaní nášho času, našej služby. Veľa kresťanov práve zápasí s tým, že nevedia povedať nie, lebo veľmi vážne berú práve slová Pána Ježiša, že máme milovať svojho blížneho, ako seba samého. Potom sa ale často stáva, že ľudia si na seba zoberú strašne veľa, chcú byť všetko pre všetkých, nevedia povedať nie, aj keď si sami potrebujú odpočinúť, aj keď oni sami potrebujú, aby im niekto slúžil. Ich úmysel je síce dobrý, ale časom vyhoria a strácajú silu. Hoci je to všetko v snahe prejaviť Božiu lásku ľuďom, výsledok je strata radosti, problémy v rodine, únava.

Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že je veľmi jednoduché dostať sa do fázy, keď si myslíme, že sme jediný, kto sa o toho alebo oného človeka dokáže postarať, že ak to nespravím ja, tak nikto, že bezo mňa všetko skolabuje.

Našťastie nás Pán Boh práve preto povzbudzuje, aby sme boli v spoločenstve s inými kresťanmi, aby sme Jeho dielo mohli konať spoločne, aby sme mohli jeden druhého podržať, aby sme si mohli podeliť prácu tak, aby každý z nás mohol slúžiť rovnako, s tým, čo mu bolo dané.

Opäť si treba uvedomiť, že tá práca na Božom kráľovstve, ktorú tu konáme, nie je naše dielo, ale Božie a my sme len nástrojmi, ktoré si Pán Boh používa. Keď prestávame milovať samých seba, keď ničíme svoje telá aj svojho ducha, aj keď je to pre službu iným, stávame sa nepoužitelnými pre prácu na Božom kráľovstve, lebo vsádzame na seba a svoje schopnosti, namiesto na Božiu moc.

Teda biblické dávanie znamená, že máme dobre šafáriť s tým, čo nám Pán Boh dal.

Posledná vec, na ktorú by som sa chcela zamerať, je dobročinnosť, ktorá sa netýka peňazí.

Dnešnou témou je Konajme spoločne! Podľa príkladu Pána Ježiša to neznamena len finančné dávanie. Pán Ježiš nebol bohatý podľa svetských merítok a napriek tomu rozdával a obdarovával ľudí okolo seba a konal Božie dielo. Uzdravoval ľudí, rozprával sa s nimi, počúval ich, trávil s nimi čas, vyučoval ich. Náš čas, schopnosti, zručnosti, ktoré nám Pán Boh dal, sú všetky veci, o ktoré sa môžeme deliť s ľuďmi. Keby si každý bol ochotný venovať možno len jednu hodinu týždenne niekomu inému, v rozhovore, v modlitbe, v počúvaní, Pán Boh by dokázal cez nás zázraky.

Chcem vás preto bratia a sestry vyzvať a ukončiť túto časť otázkami:

Kto je skutočným Pánom tvojho života a ako sa to odráža v tvojom dávaní?

Si ochotní spoliehať sa na Pána Boha ako Darcu všetkého dôležitého pre život?

Aké máš dary, ktorými by si v spoločenstve kresťanov mohol slúžiť na Božej vinici?

Príklady ako ľudia môžu konať spoločne - programy ERCSR: prezentácia v PP

/Ol'ga Auchenbach/